

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 197.

Femte Sæssion.

61de Møde.

Løvedagen den 7de Januar.

(Forts.)

J. N. Hansen (fortsat): Den ærede Minister har meent, at om ogsaa denne Offentliggjørelse blev givet, vilde jeg dog ikke opnaae den Hensigt, at vedkommende Fæstere bleve bekendte med, hvorvidt deres Fæstegaarde vare imellem dem, der vilde blive inddragne ved Fæsteledighed. Det er ganske vist, at det ikke vilde opnaaes for mange af dem, men jeg skulde meget fælle, om det ikke i flere Bevillinger udtrykkeligt er betegnet, hvilke Steder der maae nedlægges, og det bestyrkes ogsaa af hvad den ærede Indenrigsminister selv sagde, thi han sagde udtrykkeligt, at der har været givet senere Bevillinger, som have forandret Areal i den Bevilling, som var givet, til at gjælde et andet Areal. Men de Steder, hvor der har været givet en saadan Bevilling til at forandre det paagjældende Areal til et andet, maa det jo udtrykkelig i den tidligere Bevilling have været bekendt, hvilket Areal det var tilladt at inddrage. Jeg kommer ved denne Leilighed ogsaa til at berøre det Spørgsmaal, fordi jeg troer, at Regjeringsen maa skee ikke lægger eller ikke har lagt tilbørlig Vægt paa, hvad det vil sige at indlade sig paa at forandre en Bevilling, som lyder paa et vist Areal, til at lyde paa et andet; det vil sige overmaade meget. Naar det er en Mand bekendt, at hans Gaard hører til dem, som det ved Bevilling er tilladt en Eier at inddrage, saa er det ganske vist, at det udøver en betydelig Indflydelse paa hans hele Dykningsmaade af den Gaard, og naar han bliver ved at være Fæster af den i flere Aar, saa vil enhver kunne see paa den Gaard, at der maa

være noget Urigtigt tilstede der; thi det kan være en meget dygtig og driftig Bonde og en god Agerdyrker, men man kan dog strax see paa hans Gaard, at den Mand i sit Hjerte er overbevist om, at hans Børn efter hans Død ikke faae den Gaard, at han kun har den for sin Livstid, og at hans Familie vil blive drevet ud deraf. Gaarden bliver altsaa efter nogle Aars Forløb i en daarlig Culturtilstand; naar nu Eieren seer det, og han saa søger at faae det Areal, som er betegnet i hans Bevilling, forandret til at gjælde et andet, saa seer man, hvilken Fordeel Godseieren derigjennem kan skaffe sig. Han kan ved Bevilling til at inddrage Gaarden efter en ældre Fæster, som han mener snart vil døe, og hvis Gaard er i god Drift, skaffe sig den store Fordeel, istedetfor en daarlig og sletdrevet Lod, som den er, han maa inddrage, at faae en veldrevet Lod, og naar man siger: Ja, men vi gjøre det efter Sogneforstanderskabernes Indstilling, saa skal jeg tillade mig at udtale for den ærede Minister, at de Indstillinger maae man ikke lægge stor Vægt paa. I de Sogneforstanderskaber, der bestaae af Fæstere, hvor Godseierens Forvalter er berettiget til uden Valg at sidde, der er det vanskeligt for en Fæster at sætte sig imod en saadan Ansøgning, naar den kommer til Betænkning og Erklæring Afgivelse i Sogneforstanderskabet. Naar vi kunde forudsætte, at alle Fæstere vare Engle eller overjordiske Væsener, saa kunde man sige: Ja de skulle afgive deres Betænkning derover, og naar de anbefale det, saa er det ikke til Skade; men vi maae betragte Menneskerne, som de i Almindelighed ere. Naar man i Almindelighed taget veed, at man skaffer sig sit Herkabs Unaae, dersom man som Sogneforstander modsætter sig, at en saadan Ansøgning bliver an-